

CRNA GORA
TUŽILAČKI SAVJET

TSP broj XXX/25

Podgorica, 29. decembar 2025. godine

Na osnovu člana 37 stav 1 tačka 9 Zakona o Državnom tužilaštvu („Službeni list CG”, br. 11/2015, 42/2015, 80/2017, 10/2018, 76/2020, 59/2021, 54/2024 i 92/2025), a u vezi člana 73c i 74 Poslovnika Tužilačkog savjeta („Sl. list CG”, br. 67/15, 57/18, 78/21, 57/22, 66/24, 59/25, 103/25 i 129/25), T.S savjet je na XVIII sjednici održanoj 29.12.2025. godine, dao sljedeće

MIŠLJENJE

X.Y, P C.G., je objavama u ND „V.” od 26.09.2025.godine; 1.10. i 2.10.2025. godine, preduzeo radnju koja se može kvalifikovati i predstavlja spoljašnje ugrožavanje samostalnosti državnog tužioca, shodno članu 73a Poslovnika Tužilačkog savjeta, odnosno vršio je neprimjereni uticaj i pritisak kojim se putem medija pokušava uticati na samostalno, zakonito i nepristrasno postupanje državnog tužioca X.Y protivno njegovim profesionalnim obavezama i zakonu, kao i na samostalnost državnog tužilaštva, budući da je DT u trenutku navedenih objava u medijima, trebalo da odlučuje po pritužbi P. C. G., X.Y.

O b r a z l o ž e n j e

Državni tužilac u D.T, X.Y, T.S, dana 3.10.2025. godine, podnio je pritužbu zbog ugrožavanja njegove samostalnosti od strane P.C.G., X.Y, u kojoj je naveo da je dana 17.09.2025. godine donio rješenje o odbacivanju krivične prijave X.Y, p. C.G., podnijete protiv X.Y, potpredsjednika V. C. G, zbog krivičnog djela ugrožavanje sigurnosti iz člana 168 stav 1 Krivičnog zakonika Crne Gore, poslovne oznake Kt br. XXXX/25, dostavljanje kog rješenja podnosiocu prijave je uredno izvršeno. Dana 26.09.2025.godine u ND „V.” objavljen je tekst pod naslovom „Y: Uložiću pritužbu, DT šalje poruku da su prijetnje, pritisci i političko nasilje prihvatljivi i nekažnjivi”, a samim tim i obraćanje redsjednika.C.G. XY objavljeno na mreži „X” iz kojeg se može vidjeti da su isti navodi:”U odnosu na odluku DT, kao građanin i predsjednik C. G., uložiću pritužbu na rješenje o nepostojanju bića krivičnog djela u slučaju prijetnji koje mi je uputio potpredsjednik V. Nažalost, ovakvom odlukom DT šalje poruku da su prijetnje, pritisci i političko nasilje prihvatljivi i nekažnjivi. Time se direktno urušava povjerenje građana u pravni sistem, a institucija koja je dužna da štiti zakon i pravdu djeluje kao da štiti one koji ga krše. Ovo je i poruka da javni funkcioneri poput potpredsjednika V. Y a mogu bez ikakvih posljedica da nastave sa bahatim ponašanjem, prijetnjama i nepoštovanjem građana i institucija države C. G., jer tužilaštvo zatvara oči pred njihovim postupanjem. Zato ću nastaviti pravnu borbu, jer je

ovo borba za svakog građanina i građanku Crne Gore.” Takođe, dana 01 .10 2025. godine, u ND „V.” objavljen je tekst pod naslovom “Kabinet Y: Predsjednik podnio pritužbu, tužilac odlučio da bude advokat Y”, a samim tim i obraćanje predsjednika C.G X.Y. koji je, između ostalog, saopštio: „Sve ovo javnost zna, a tužilac bira da bude advokat političara. Zato će osim pritužbe, predsjednik C. G. tražiti od Tužilačkog savjeta preispitivanje rada ovog tužioca. Javnost zna da su građani koji su zbog političke odluke da se gradi kolektor i spalionica, slali prijetnje gradonačelniku P., odmah identifikovani, privedeni i sankcionisani. Kada se te ili teže prijetnje upućuju najvišem funkcioneru države, tužilac postaje advokat, V. čuti. Zato predsjednik Y.jasno poručuje. “Ako se ova odluka tužioca pretvori u praksu, ako politička funkcija znači zaštitu od zakona, ako se može nekažnjeno prijetiti predsjedniku zato što je odbio da proglasi protivustavan zakon, pisan za jednog čovjeka, onda niko u ovoj zemlji više nije bezbjedan. Niko ko se suprotstavi odluci političara na vlasti”. U konačnom, dana 2.10.2025.godine u ND “V” objavljen je tekst “Y: odbacivanje prijave protiv Y. prijeti da uvede državu u anarhiju”, u okviru kog teksta egzistira i obraćanje predsjednika C. G. XY koji je, između ostalog, saopštio: “Međutim, ono što je posebno indikativno jeste da li predmetni tužilac ne zna, ili namjerno hoće da pogrešno predstavi, u čemu se sastoji biće krivičnog djela ugrožavanje sigurnosti iz člana 168 Krivičnog zakonika. Prije svega, ovdje nije u pitanju navedeno djelo iz st. 1, već kvalifikovani oblik navedenog djela iz st. 2. u vezi st. 1. jer je djelo izazvalo uznemirenost građana”, kao i naveo: “Pa, upravo je u tome priroda predmetnog krivičnog djela da je potpuno irelevantno šta će prijavljeni kasnije reći, već je samo relevantno da li je prijetnju izrekao ili nije i da li se oštećeni osjećao ugroženim. Jer da je to relevantno da li je prijavljeni imao ili nije ozbiljnu namjeru, onda ovo djelo ne bi ni postojalo, svaki prijavljeni bi naknadno rekao - da se šalio, da nije mislio ozbiljno ili da je to samo mislio politički, kao što je ovdje slučaj. Na ovaj način tužilac pravi opasan presedan i ova odluka prijeti da Crnu Goru uvede u stanje anarhije”.

T.S. je shodno odredbama člana 73c i 74 Poslovnika Tužilačkog savjeta, prije davanja mišljenja od Višeg državnog tužilaštva u Podgorici pribavio spise predmeta koji su formirani po pritužbi na rješenje o odbacivanju krivične prijave u slučaju prijave predsjednika Države Crne Gore X.Y, protiv X.Y. Iz pribavljenih spisa DT.-P.br.XXX/25, proizlazi da je pritužba X.Y izjavljena na rješenje o odbacivanju krivične prijave D.T Kt br.XXXX/25 od 17.09.2025. godine, neosnovana i da je rješenje donijeto u skladu sa zakonom, o čemu je obaviješten podnosilac pritužbe.

T.S. je imao u vidu relevantne norme i međunarodne standarde od značaja za odluku da li je došlo ili nije do ugrožavanja samostalnosti državnog tužioca i to da je:

Članom 134 Ustava Crne Gore, propisano da je Državno tužilaštvo jedinstven i samostalan državni organ koji vrši poslove gonjenja učinilaca krivičnih djela i drugih kažnjivih djela koja se gone po službenoj dužnosti, a članom 136 stav 1 Ustava Crne Gore da Tužilački savjet obezbjeđuje samostalnost državnog tužilaštva.

Članom 3 Zakona o Državnom tužilaštvu, propisano je da se poslovi Državnog tužilaštva ne smiju vršiti ni pod čijim uticajem i niko ne smije da utiče na Državno tužilaštvo u vršenju njegovih poslova.

U članu 37 stav 1 tačka 9 Zakona o državnom tužilaštvu propisano je da Tužilački savjet pored nadležnosti utvrđenih Ustavom razmatra pritužbe državnih tužilaca i rukovodilaca državnih tužilaštava i zauzima stavove u vezi ugrožavanja njihove samostalnosti.

U članu 73 a Poslovnika Tužilačkog savjeta propisano je da se ugrožavanjem samostalnosti državnih tužilaca i rukovodilaca državnih tužilaštava smatra radnja, pritisak, prijetnja, uticaj instrukcija, ometanje ili propuštanje postupanja, kojima se, neposredno ili posredno, pokušava uticati na samostalno, zakonito i nepristrasno postupanje tužioca, protivno njegovim profesionalnim obavezama i zakonom. Ugrožavanje samostalnosti može poticati od lica unutar državnog tužilaštva (unutrašnje ugrožavanje) ili od lica, organa, organizacija i subjekata izvan državnog tužilaštva (spoljašnje ugrožavanje).

U obrazloženju Preporuke 19 (2000) K.M.S.E. definisano je da „neopravdan uticaj znači ometanje u slučajevima koji ne spadaju u one koji su zakonom predviđeni od strane bilo kog drugog nadležnog organa, bilo izvršne ili zakonodavne vlasti, kao i ekonomskih snaga i lokalnih vlasti i političkih aktera“. Kada takvi neopravdani uticaj, ometanje i pritisci mogu da nastanu ili do njih dođe tužilac neće biti u stanju da zaštiti interese pravde, neće biti u stanju da poštuje vladavinu prava, ili ljudska prava i biće nemoćan da djelotvorno postupa u slučajevima korupcije ili zloupotrebe moći države.

U Mišljenju br. 9 (2014) K.V.E.T. o evropskim normama i načelima za tužioce se navodi da: „E.S.Z.LJ.P. je smatrao neophodnim da naglasi da „u demokratskom društvu ni sudovi ni istražni organi ne smiju biti podvrgnuti političkom pritisku. Iz ovoga slijedi da tužioci treba da budu samostalni u donošenju odluka i da prilikom saradnje sa drugim institucijama treba da obavljaju svoje dužnosti bez spoljnog pritiska ili miješanja izvršne vlasti ili parlamenta, uz poštovanje načela podjele vlasti i odgovornosti“. Samostalnost tužilaca nije prerogativa ili privilegija koja je data u interesu tužilaca, već predstavlja garanciju u interesu pravične, nepristrasne i djelotvorne pravde, kojom se štiti javni interes i privatni interesi datih lica. Države moraju osigurati da su tužioci u mogućnosti da obavljaju svoje funkcije bez zastrašivanja, smetnji, uznemiravanja, neprimjerenog uticaja ili neopravdanog izlaganja građanskoj krivici ili drugoj odgovornosti

U Mišljenju br. 8 (2013) K.V.E.T. se navodi da: „Posebno treba pomenuti da reakcija na napad, klevetničke izjave i dr. treba da dođe od predstavnika javnog tužilaštva kao cjeline, a ne od pogođenog tužioca, jer se tako izbjegava rizik da budu predstavljene ili posmatrane od strane javnosti kao lično pitanje ili stvar ličnih odnosa.

Cijeneći naprijed iznijeto T. S smatra da samo iznošenje informacije u javnosti da je državni tužilac odbacio predmetnu krivičnu prijavu i da će biti izjavljena pritužba na odluku i na rad državnog tužioca samo po sebi ne predstavlja spoljašnji neprimjeren uticaj.

Imajući u vidu javnu funkciju koju vrši X.Y, Predsjednik C. G. i sadržinu objava, T. S. nalazi da istupanje u javnosti na ovakav način javnog funkcionera i targetiranje u

javnosti državnog tužioca kao naklonjenog određenoj političkoj strukturi "advokat političara", te komentarisanje rada državnog tužilaštva, predstavljaju radnje ometanja u radu državnog tužioca i vid pritiska kojim se ugrožava njegova samostalnost i samostalnost državnog tužilaštva. Ovo posebno kada se ima u vidu institucionalni autoritet koji isti ima kroz funkciju predsjednika države, određeni mogući uticaj na javno mnjenje i međunarodnu zajednicu. Na ovaj način se po mišljenju T. S, u konkretnom slučaju, koristi javna funkcija predsjednika Crne Gore da se sa te pozicije utiče na državnog tužioca i njegovu odluku, kao i na budući rad državnog tužilaštva, s obzirom da nadležno D.T je trebalo da odluči po pritužbi, na koji način se vrši neopravdan uticaj, a posebno imajući u vidu da se predmetna odluka tiče ličnih prava predsjednika C. G.

Objave predsjednika C.G. X. Y. "D.T šalje poruku da su prijetnje, pritisci i političko nasilje prihvatljivi i nekažnjivi", "Sve ovo javnost zna, a tužilac bira da bude advokat političara, " odbacivanje prijave protiv Y prijeti da uvede državu u anarhiju", ne predstavljaju svrsishodnu javnu kritiku, jer se istima ne doprinosi javnoj raspravi o pojavi, događaju i sl. već se po mišljenju T. S. koristi javna funkcija predsjednika C. G., da se sa te pozicije utiče na državnog tužioca i njegovu odluku, kao i na budući rad državnog tužilaštva. Ovo tim prije jer se od predsjednika C. G. očekuje prije svega poštovanje Ustava i Zakona države koju predstavlja i korišćenje pravnih mehanizama kao primjer poštovanja institucija, te posebna uzdržanost i objektivnost.

Takođe, imajući u vidu sadržinu objave i iznijete tvrdnje i ocjene o radu državnog tužioca, očigledno je da se iste ne mogu podvesti pod slobodu izražavanja, odnosno pravo javnosti da zna kako funkcionišu pravosuđe i kao takve su neprihvatljive, i podrivaju povjerenje javnosti u rad državnog tužilaštva.

U konkretnom slučaju radi se o zloupotrebi svrsishodne javne kritike, koja je inače dozvoljena, ako nije u funkciji ugrožavanja samostalnosti državnog tužilaštva.

Shodno navedenom T. S. je na XVIII sjednici održanoj 29.12.2025. godine, dao mišljenje da se navedene objave Predsjednika C.G., X.Y, mogu kvalifikovati i predstavljaju spoljašnje ugrožavanje, shodno članu 73a Poslovnika Tužilačkog savjeta, te da je na opisani način predsjednik države preduzeo radnje, vršio neprimjereni uticaj i pritisak kojim se putem medija pokušava uticati na samostalno, zakonito i nepristrasno postupanje državnog tužioca X.Y protivno njegovim profesionalnim obavezama i zakonu, kao i na samostalnost državnog tužilaštva, budući da je D.T u trenutku navedenih objava u medijima, trebalo da odlučuje po pritužbi predsjednika C.G., X.Y.

**PREDSJEDNIK
TUŽILAČKOG SAVJETA
X.Y, s.r.**